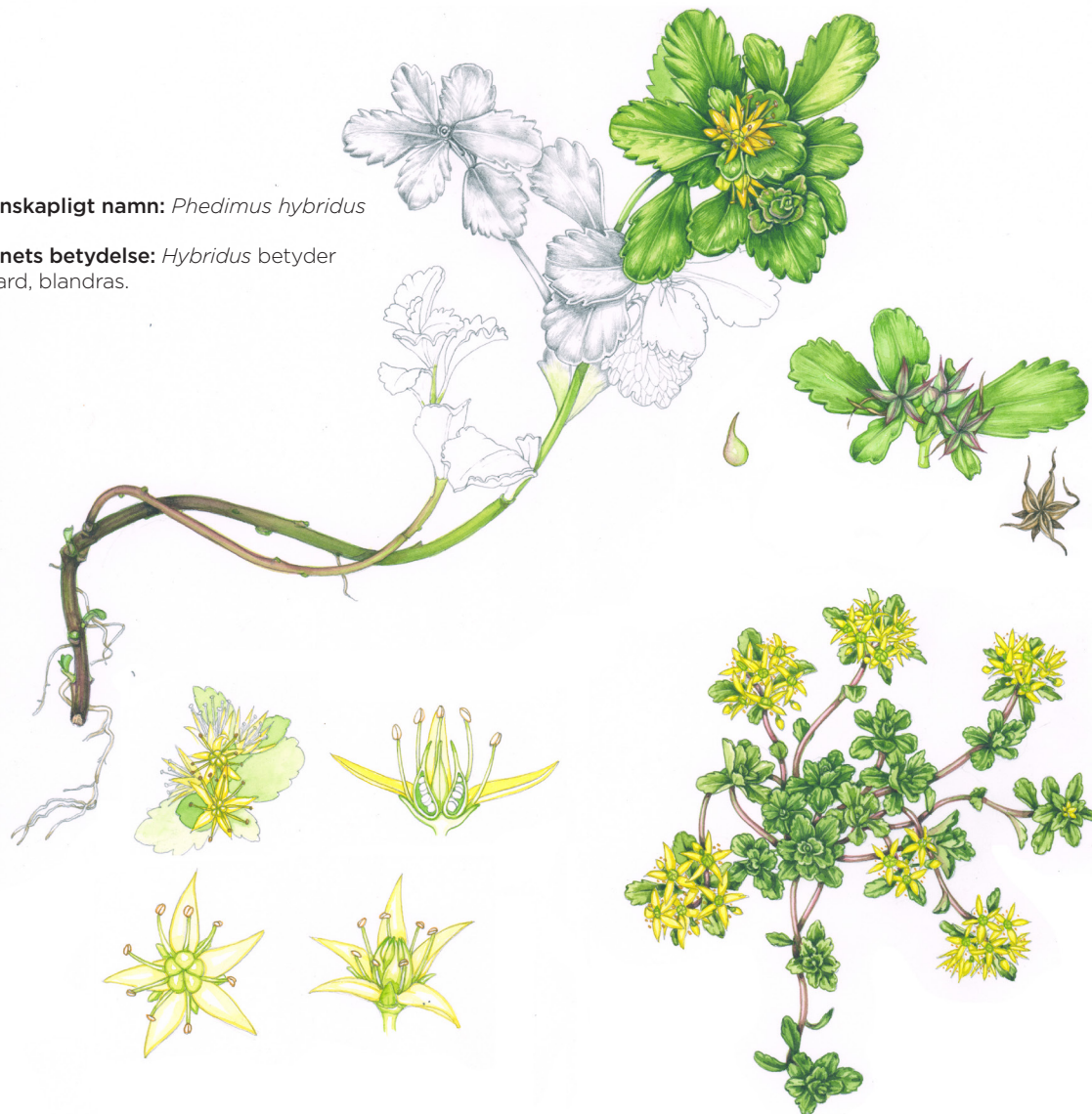

Vetenskapligt namn: *Phedimus hybridus*

Namnets betydelse: *Hybridus* betyder bastard, blandras.

SIBIRISKT FETBLAD

Phedimus hybridus

Sibiriskt fetblad är en flerårig fetbladsväxt som kan bilda stora områden med tät, sammanvävd matta på soliga växtplatser. Växten är hårdig i hela landet och tål salt, vind och stark sol och kan bilda solida mattor på soliga platser. Den sprider sig långsamt men stadigt speciellt i kustområden där den kan utgöra ett hot mot den biologiska mångfalden. Den är inte lika invasiv som det kaukasiska fetbladet.

Ursprung

Sibiriskt fetblad kommer ursprungligen från Ural i Ryssland och kom hit som trädgårdsväxt. Den är hårdig i hela Sverige men förekommer ofta förvildad främst i södra och mellersta Sverige. Första noterade förvildade fynduppgiften är från början av 1900-talet.

Så känner du igen sibiriskt fetblad

Sibiriskt fetblad är en flerårig vintergrön ört med krypande stjälkar som bildar täta mattor med en höjd på 10–25 centimeter. Det blommar med gula toppställda flockar i juli och augusti. Kronbladen är 8–10 millimeter långa och sitter ganska glest. Bladen är köttiga, lansettlika och 2–3 centimeter långa med en trubbtandad spets. Den trivs bäst i soliga lägen och i väl-dränerad jord.

Nationslistad

Sibiriskt fetblad är ej listad på Sveriges förteckning över invasiva främmande arter, men eftersom den är mycket invasiv bör du undvika att plantera den eller överlåta den till andra. Har du den redan i trädgården eller på fastigheten så försök att gräva bort den. Om du hittar sibiriskt fetblad i naturen – rapportera in det till Artportalen via www.invasivaarter.nu

Varför ska den inte finnas i Sverige?

Sibiriskt fetblad har sålts in som en hårdig växt för stenpartier och till trädgårdar. Liksom många andra suckulenter är den väl anpassad för att växa på torra klippor och i skrevor. Spridningen sker främst med rotskott samt trädgårdsavfall som kastas i naturen. Sibiriskt fetblad bildar täta mattor som tränger bort den naturligt förekommande vegetationen. Växten kan komma att utgöra ett hot mot sällsynta växter i vår skärgårdsnatur.

Effekter på den biologiska mångfalden

Sibiriskt fetblad utgör främst ett hot mot den biologiska mångfalden längs våra kuster och skärgårdslandskap. Den är mycket torktålig och tål både salt och vind. Arten sprider sig främst genom vegetativ förökning och trivs bäst i sandiga jordar. Arten har en stor invasiv potential då den kan bilda fasta mattor när den etablerar sig på öppna och soliga platser.

Effekter på samhället

Som alla invasiva främmande arter kan det vara kostsamt för samhället att bekämpa den och därefter återställa naturen.

Effekter i din trädgård

Precis som i naturen kan sibiriskt fetblad breda ut sig i din trädgård.

Effekter på din hälsa

Inga effekter finns noterade.

Så här utrotar du växten

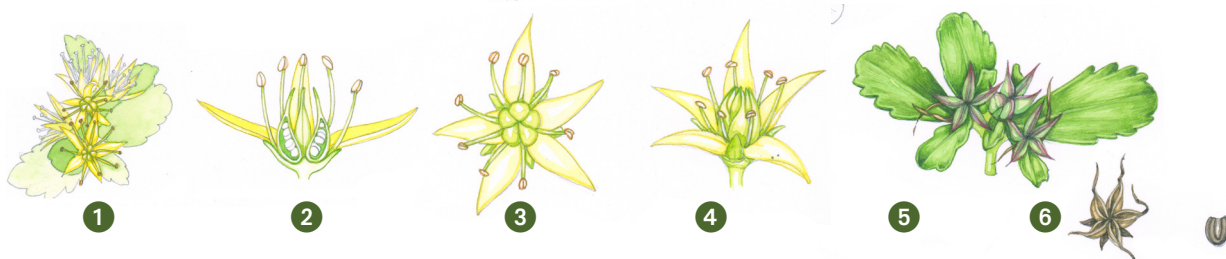
Sibiriskt fetblad bekämpas enklast genom att rensa bort den. Håll därefter växtplatsen och dess närhet under uppsikt eftersom missade växtdelar och frön lätt kan etablera sig.

Hantering av växtmaterial

Var försiktig vid hantering av växtavfall och jordmassor då de kan innehålla frön. Allt växtmaterial ska läggas i en hel sopsäck, som sedan sluts ordentligt och körs till den kommunala återvinningscentralen. Kontrollera först om de tar emot växtmaterial med invasiva växter. Alla gör inte det. Väl på anläggningen, ta reda på var växtmaterialet ska läggas. En del återvinningscentraler har specialcontainer inkom för farligt växtmaterial, annars ska det läggas i en behållare för brännbart material. Det ska absolut ej sorteras som växtavfall.

Kemisk bekämpning

Sibiriskt fetblad ska ej bekämpas med kemiska bekämpningsmedel.

1. Det blommor med gula toppställda flockar. 2. Blomman i genomskärning. 3. Blomman från ovan. 4. Blomman från sidan. 5. Bladen är köttiga, lansettlika och 2-3 centimeter långa med en trubbtandad spets. 6. Tomt fröhus. Fröna är räfflade, små och mörkbruna. Frökapsel.

Misstas för sibiriskt fetblad

När växten inte blommor kan den lätt förväxlas med den rosablommiga arten kaukasiskt fetblad, *Phedimus spurius*, som också räknas som invasiv främmande växt. Sibiriskt fetblad har vanligen blad som är sågtandade i yttre halvan.

Växten gyllenfetblad, *Phedimus aizoon*, har precis som sibiriskt fetblad platta trubbtandade blad, men skiljs genom att den har uppräta stjälkar, en tätare blomställning och har som oftast längre och mer långsmala blad. Gyllenfetblad är betydligt mer sällsynt i naturen.

Förslag på ersättningsväxter

Många av de växter som har förbjudits har goda egenskaper sett från ett trädgårdsperspektiv. De är frodiga, lockar insekter, täcker väl, har rätt färg eller andra egenskaper som gör det svårt att ta bort dem från trädgården. För att göra det lättare att ta bort dem ger vi förslag på växter med liknade egenskaper men som är inte är invasiva och utgör ett hot mot den biologiska mångfalden.

- Brun taggpimpinell, *Acaena microphylla*
- Gul fetknopp, *Sedum acre*
- Kalifornisk fetknopp, *Sedum spathulifolium*
- Kamtjatka-fetblad, *Phedimus kamtschaticus*
- Kryptimjan, *Thymus caespitius*
- Mongoliskt fetblad, *Hylotelephium ewersii*
- Penningblad, *Lysimachia nummularia*
- Rosettwaldsteinia, *Waldsteinia geoides*
- Stor fetknopp, *Sedum rupestre*

Fakta om sibiriskt fetblad

- Sprider sig med växtdelar men kan även spridas med hjälp av frön.
- Trivs längs med våra kuster och skärgårdsnatur.
- Plantan är inte giftig för människor eller djur.

Släktnamnet *Sedum* har delats upp och består idag av flera släkten. Följden har blivit att gamla och nya namn förekommer sida vid sida i handeln. Fetknopparna har behållit sitt gamla namn *Sedum*, medan alla växter som heter något med fetblad har fått det nya släktnamnet *Phedimus*.

